

رئیس جمهور:

کسی حق ندارد واقعیت‌های تاریخ کشور را تحریف کند

گروه سیاست: رئیس‌جمهور در صصت‌مین اجلاس مجمع سالانه بانک مرکزی با بیان اینکه مدیریت کشور در شرایط سخت جنگ با شرایط عادی متفاوت است، گفت: با تلاش‌های انجام‌شده از سوی مسئولان و مقاومت ملت، کشور در شرایط...

صفحه ۲

چهارشنبه ۲۷ اسفند ۱۳۹۹ | ۳ شعبان ۱۴۴۲ | ۱۷ مارس ۲۰۲۱

ولادت امام حسین (ع) را تبریک می‌گوییم

روزنامه

شهردار تهران در آیین افتتاح ایستگاه‌های مترو: به قولی که به مردم داده بودیم عمل کردیم

گروه جامعه: پیروز حناچی، شهردار تهران در آیین افتتاح مجازی ایستگاه‌های مترو در خطوط ۶ و ۷ و رونمایی از ۴۰ دستگاه اتوبوس و مینی‌بوس‌های شهری در صحن علنی شورای شهر تهران با تبریک اعیاد پیش‌رو گفت: سال جاری یکی...

صفحه ۹

سال هجدهم | شماره ۳۹۶۵ | ۱۲ صفحه | ۵۰۰۰ تومان

تنها

نمایندگان مجلس چقدر حقوق می‌گیرند

صفحه ۳

آسیب‌های سیاسی‌کاری در انتخابات شوراها

صفحه ۲

محمد جواد حق‌شناس:

حق نداریم شیره شهر را بکشیم

صفحه ۹

افزایش ۴۰۰ درصدی اجاره‌بهای کیوسک‌های مطبوعاتی تهران

صفحه ۹

دک کتاب دو نویسنده

چهارراه غزاله عزیزه به روایت احمد غلامی و علی‌اللهی

آدم‌های پسا کودتا

صفحه ۶

بازی قالیباف در زمین رضایی

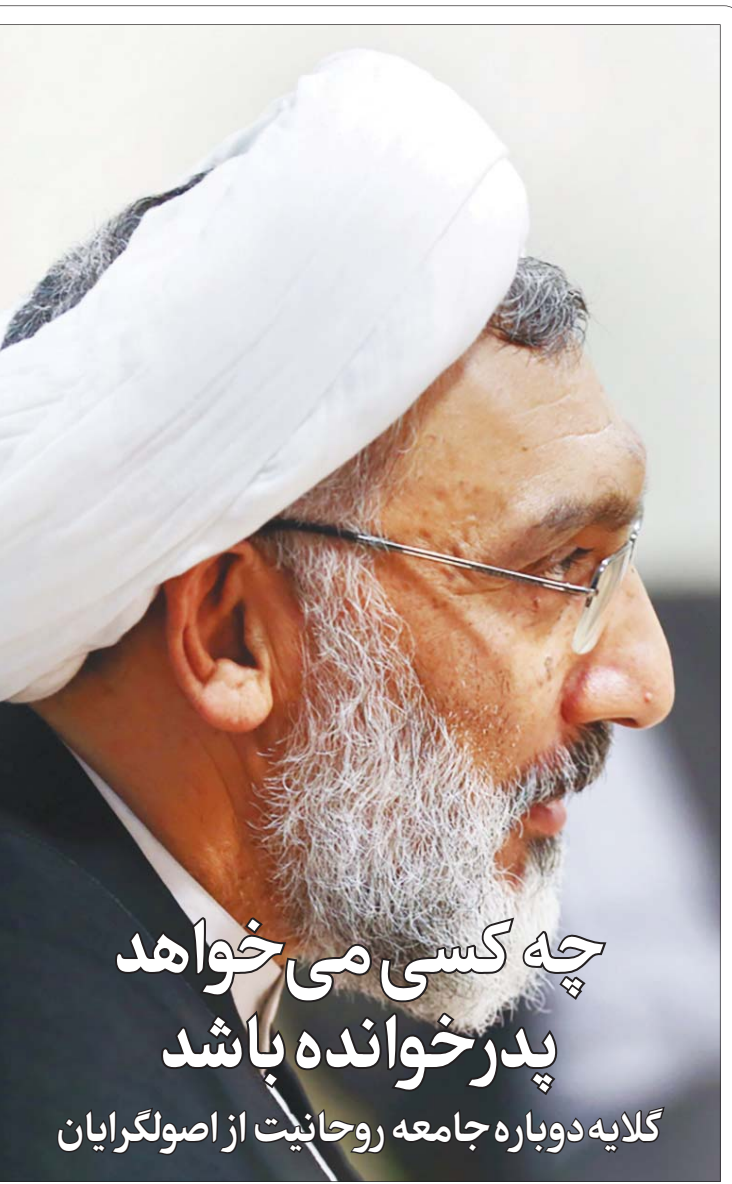
شرق: حضور نامزدهای احتمالی انتخابات در حال جدی‌شدن است و نامزدی نظامیان از جمله سعید محمد، قالیباف و محسن رضایی هم در جریان اصولگرا به ماجرای پیچیده تبدیل شده است. «غلامرضا تاجگردون»، نماینده ادوار مجلس، درباره خیز انتخاباتی محمدباقر قالیباف برای انتخابات ۱۴۰۰ گفت: در ابتدا قالیباف خیزی سریع برای انتخابات ریاست جمهوری برداشت که زود خوابید، خود او و مشاورانش یک اشتباه در روند ورود به انتخابات انجام

۶ میلیارد دلار برای حمایت از شرکت‌های برتر

گام بزرگ وزارت صمت برای تحقق سیاست‌های اقتصاد مقاومتی

صفحه ۵

چه کسی می‌خواهد پدر خوانده باشد

گلایه دوباره جامعه روحانیت از اصولگرایان

صفحه ۳

عکس: مصطفی قنبری، ایرنا

ویژه‌نامه

اصفهان در مسیر امید

قدرت اله نوری، شهردار اصفهان:

اصفهان در مسیر امید

اصفهان محوری به دنبال حیات محوری است

گفت‌وگوی «شرق» با علیرضا نصر اصفهانی رئیس شورای اسلامی شهر اصفهان:

اتحاد ۱+۱۳ برای شهر

با آثار و گفتاری از:

سید محمد بهشتی، مرتضی مبلغ احمد خرم، حسن موذنی، محمد فیض ایمان جنتی، علیرضا سالاریان علیرضا دلخوش، حسین جرمی محمد عبدی، فروغ مرتضایی نژاد حسینی نیا، لقانی، مسعود بند خدا ایرج مظفر، محمد رضا پینکدار، رحیم محمدی علیرضا صادقیان، فتح الله معین محمد شریف شاهکی، سعید ابراهیمی شهرام رئیسی دهکردی، سعید سهرابی

سرمقاله

ریل‌های معوج

سید مصطفی هاشمی‌تبا

چند روز پیش نمایشگاه صنایع ریلی با حضور شرکت راه‌ان ایران و سایر شرکتهای و موسسات تولیدی و خدماتی صنایع ریلی در تهران برپا شد و البته این واقعه نیکویی بود که در منطقه خاورمیانه به جز ترکیه در کشور دیگری روی نمی‌دهد. در اینجا نمی‌خواهم راجع به نقش راه‌ان، کندی توسعه آن در ایران و خساراتی که اقتصاد ما بابت نبود یک شبکه کامل دوخطه راه‌ان تحمل می‌کند، بحث کنم بلکه می‌خواهم از ریل فولادین آن برای مقصود خودمان بهره‌برداری کنم. ریل‌های راه‌ان به مثابه دو خط موازی هستند که هرگز به هم نمی‌رسند (هرچند لباچوفسکی، ریاضی‌دان روسی، معتقد بود که به هم می‌رسند ولی علی‌العجابه در منطق ریاضی جاری و عادی به هم نمی‌رسند) اما این دو خط موازی که به هم نمی‌رسند، محموله خود را در دقایق به هدف می‌رسانند و تفاوتش با جاده همین است، مگر آنکه سوزن‌بانان میان راه اشتباه کنند. می‌خوایم از این ریل و ریل‌گذاری و هدف این دو خط موازی و همچنین نقش سوزن‌بانان در رساندن مقصود استفاده کنیم به این بردازم که آیا سرنوشت محتوم اقتصادی ما و اوضاع اجتماعی‌مان به خاطر تحریم آمریکا به تلاطم افتاده است یا آنکه دو خط موازی ریل راه‌ان را می‌توان به باری گرفت تا شاید گره از کار بسته اقتصاد ما بگشاید. البته اصل دو خط فولادی ریل، لوکوموتیو، واگن... در اقتصاد عبثیت دارد و به آن کمک می‌کند اما ما در اینجا به مجاز آن می‌پردازیم و نه به فولاد سخت، خشک و انعطاف‌ناپذیر. شاید این نوشته کوتاه بتواند سرفصلی باشد بر آنچه باید خیلی فوری و جدی و در سطح بالا به آن پرداخته شود و کار ۱۰ ساله روی ریلی که ناموار، بدون هدف و دست‌خوش سلیقه لوکوموتیوران و سوزن‌بانان است، به روی ریل موازی و مستقیم که به درستی به شهر هدف کشیده شده، به میموند راه ادامه دهد. در ابتدای پیروزی انقلاب بحث بر سسر اقتصاد اسلامی، کتاب «اقتصادنا» شهید صدر و برخی نوشته‌ها و نظرات دیگر بود. از جمله کتاب اقتصاد شهید مطهری که به دلایلی جمع‌آوری شد. اینکه دولت چه نقشی دارد و مردم چه نقشی، مورد مناقشه بود و بازرگان به لیبرالیسم و دولت دفاع مقدس به سوسیالیسم و بعدا دولت هاشمی‌رفسنجانی به نئولیبرالیسم، دوباره دولت خاتمی به لیبرالیسم و دولت احمدی‌نژاد به لیبرالیسم پوپولیستی متهم شدند و سرانجام به دولت امید و اعتدال که ملغمه‌ای از ابهام است، رسیدیم.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

شرایط روانی جامعه و رئیس‌جمهور ۱۴۰۰

حسین نامری

روانشناس پیشگیری

وقتی در سال ۹۲ حسن روحانی به‌عنوان هفتمین رئیس‌جمهور ایران برگزیده شد، این امید ایجاد شد که در حوزه‌هایی نظیر سلامت روان و پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی، تغییرات محسوسی ایجاد شود. پیشینه پژوهشی او در مرکز تحقیقات استراتژیک، همراه با تألیف مقالاتی نظیر «بایستی آموزش مهارت‌های زندگی در آموزش پرورش» (راهبرد، ۱۳۸۶) و «سرمایه خانواده، سنگ بنای سرمایه اجتماعی» (۱۳۹۰) گواه آن بود که وی دغدغه‌هایی متفاوت از رؤسای جمهوری پیشین دارد؛ از این رو، او نیک می‌دانست که مهم‌ترین اقدام برای رسیدگی به وضع سلامت روان و پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی، هم‌راستا با مداخلات نامیده می‌شود) رفع تحریم‌های بی‌جای مانده از دوران احمدی‌نژاد است. روحانی با تکیه بر شعار انتخاباتی خوش، با اولویت‌قراردادن سیاست خارجی، در نهایت دست‌آورد برجام را به بار آورد. پس از اجرایی‌شدن برجام، با ورود شرکت‌های بزرگ در حوزه‌های نفتی و صنعتی، گشایش اقتصادی حاصل شد. پژوهش‌هایی در دست نیست که نشان دهد پس از پذیرش توافق هسته‌ای لوزان در تیر ۹۴، سلامت روان جامعه و آمار آسیب‌های اجتماعی چه وضعیتی پیدا کرد ولی از آنجایی که عمده نگرانی‌ها در آن دوران، گرانی و به‌خصوص نگرانی از افزایش تنش و درگیری بود، پس از به‌تفاهم‌رسیدن طرفین آن نگرانی‌ها به حداقل ممکن رسید. براساس این استدلال، احتمالاً در آن زمان، آرامش عمومی به بالاترین میزان خود رسید. با خروج یک‌جانبه ترامپ از برجام در سال ۹۶ و ناتوانی دیگر اعضای این توافق در کاهش لطمات اقتصادی ناشی از تحریم با فساد می‌پردازند، همواره به دلیل احتمال انحراف اقتصادی از یک‌سو و نگرانی برای تورم و به‌دنبال آن هجوم سرمایه‌های سرگردان به سمت دلار، سکه و خودرو از سوی دیگر، این ذهنیت را در افکار عمومی ایجاد کرد که دولت، در مدیریت کشور در وضعیت آچمز قرار گرفته است و نارضایتی‌های اجتماعی را در پی داشت. در مجموع می‌توان گفت سیاست اولیه دولت روحانی در ایجاد آرامش عمومی (بخوانید افزایش سلامت روانی افراد جامعه) با موفقیت همراه بود ولی روی کار آمدن شخص ترامپ در آمریکا و تلاش‌های مخالفان ریز و درشت داخلی و خارجی روحانی و صدالبته ضعف

ادامه در صفحه ۹

یادداشت

سوت‌های معنادار

علیرضا غریب‌دوست

دیده بودند که اگر به تخلف یا رفتار مجرمانه‌ای برخورد کردند، با صدای سوت همدیگر را فراخوانده و مجرم و دستگیر کنند. در آن دوران هنوز بی‌سوت و تلفن همراه ابداع نشده بود و این ابزار ساده در مدیریت شهری و برقراری نظم عمومی از سوی پلیس بسیار کاربرد داشت. بعدها و به‌ویژه در عصر حاضر و متأثر از رشد تکنولوژی و ایجاد و توسعه فضای مجازی و شگسته‌شدن انحصار اطلاع‌رسانی از سوی دولت‌ها و آریسب قدرت، «سوت‌زنی» یکی از شاخص‌ترین روش‌ها در فرآیند مبارزه با فساد و بسط دموکراسی و آگاهی‌های عمومی شد. از نمونه‌های بسیار برجسته سوت‌زنی می‌توان به ژولین آسائز و وب‌سایت معروف ویکی‌لیکس اشاره کرد. در کشور ما نیز «سوت‌زن»‌های بسیاری به فعالیت می‌پردازند؛ برخی با افشای تخلفات گسترده و تضییع حقوق مردم با شکایت صاحب‌منصبان محکوم به حبس و مجازات شدند، برخی از «سوت‌زنی» به جایگاه‌های سیاسی و مدیریتی رسیدند. برخی «سوت‌زنی» را وسیله مهاجرت و پناهنده‌گی سیاسی کردند و برخی نیز با انحراف از مسیر مبارزه با فساد -خواسته یا ناخواسته- در دام سرویس‌های خارجی افتادند و تبدیل شدند به افشاگر سوت‌زدن آگاه می‌کند از حضور خود. شاید... در این حین با موتور به سمت من آمد و در دو سه متری محلی که ایستاده بودم، ایستاد و موتورش را خاموش کرد و رو به آسمان شروع کرد به سوت‌زدن! این بار متوجه شدم. با خودم گفتم شاید مشکل عصبی دارد، شاید دارد برای کس یا کسانی پیغام می‌فرستد، شاید موافقش یا مخالف‌اش است و دارد مشترباش را با این سوت‌زدن آگاه می‌کند از حضور خود. شاید... در این حین با موتور به سمت من آمد و در دو سه متری محلی که ایستاده بودم، ایستاد و موتورش را خاموش کرد و رو به آسمان شروع کرد به سوت‌زدن! این بار متوجه شدم. برای سوت می‌زد! مجددمه به سمت من آمد و ایستاد برای سوت‌زدن. می‌قدمه از او پرسیدم: برای کیوت سوت می‌زنی؟ یعنی با سوت‌زدن می‌خواهی آن کیوت را بگیرم؟! پاسخ داد: نه! این کیوت من است و از لانه‌اش دور افتاده، دارم با سوت‌زدن او را هدایت می‌کنم که راه بازگشت به لانه را پیدا کند. خیلی از لانه‌اش فاصله گرفته و اگر امشب برنگردد از گرسنگی خواهد مرد! نظارت بر رفتار صاحبان می‌شناسد و با این صدا متوجه می‌شود که کجا باید برود! رفتار آن جوان موتورسوار که البته برای امثال نگارنده و بر اثر فقدان تجربه نگهداری و پرورش کیوت بسیار عجیب و جالب بود، من را یاد پدیده «سوت‌زنی» انداخت؛ پدیده‌ای که در جوامع در حال توسعه و توسعه‌یافته به‌منظور کنترل و نظارت بر رفتار صاحبان قدرت از ناحیه فعالان اجتماعی به‌عنوان حرکتی افشاگرانه و در راستای شفافیت اعمال می‌شود. «سوت‌زنی» اصطلاحی است که در اواخر قرن بیستم و متأثر از رویه انتظامی پلیس انگلستان وارد ادبیات سیاسی جهان شد. نیروهای پلیس انگلستان آموزش

حرف اول

کاندیداهای نظامی و معضل دولت‌های نالان

حمزه پارباب. کارشناس مسائل نظامی

در کنار پیام‌های تلخ و صحنه‌های تاسف‌باری که در روزهای اخیر به‌عنوان صف‌های طولانی، در معرض دید مردم کشورمان و رسانه‌های خارجی قرار می‌گیرد و قطعا تبعات اجتماعی و سیاسی خاص خود را به دنبال دارد، آنچه عمیق‌تر، ماندگارتر و هشداردهنده‌تر خواهد بود، نحوه مواجهه مسئولان بخش‌های مختلف با این وضعیت است. طبیعتا مسئولان اجرایی و اصطلاحا دولتی، در نسوک بیگان انتقادها هستند و توقع آن است که به‌جای روی آوردن به تاکتیک اکثر دولت‌های سه دهه اخیر در کشورمان، یعنی قرارگرفتن در موقعیت مدیر و دولت‌ناکار آمد و بهانه‌گیر، به حل فوری و ریشه‌ای مشکلات مرسوم همچون توزیع و گرانی بریزد. این وضعیت و موقعیت تکراری، آنگاه خطر امنیتی برای کشورمان محسوب می‌شود که پای بخش دیگری از ارکان مهم نظام به موضوع امنیت و ایرادگرفتن از سیستم اجرایی باز شود. این رکن مهم، همان فرماندهان یا اصطلاحا کاندیداهای نظامی هستند که قرار است طبق تبلیغات و وعده‌ها، حضور و احتمالاً انتخاباتشان در آورده‌گاه خرداد ۱۴۰۰ به افزایش امید و انگیزه آحاد مختلف جامعه منجر شود. شاید در نگاه اول، همراه‌شدن کاندیداهای مذکور با مردم معترض به صفوف و گرانی مرغ و میوه، به مردمی‌بودن و اطلاع آنها از گرفتاری‌های اقصاار پایین‌دست جامعه تعبیر شود و حتی برخی نزدیکان و طرفداران نیز به این موضوع دامن بزنند، اما در نگاهی کلان‌تر و موشکافانه‌تر، همسو‌شدن فرماندهان و کاندیداهای نظامی با مسئولان اجرایی نالان و دست‌بسته، راه‌فوری جز ناامیدی مردم از اصلاح واقعی امور نخواهد داشت؛ چراکه ترجیح می‌دهند فرماندهانی که از این رکن مهم جمهوری اسلامی مهیای ورود به انتخابات می‌شوند، دست‌گیر دولت و نظام در مشکلات باشند و به دنبال راه‌حل این سیستم برونید، وگرنه انتقاد و اعتراض را که همه بلدند. شاید این حرف، تکراری و بی‌فایده به نظر برسد که بگویم جمهوری اسلامی ایران به‌عنوان کشوری با موقعیت راهبردی، در معرض انبوهی از تهدیدات در سطوح فروملی، ملی و فراملی است.

ادامه در صفحه ۲